

Република Србија
УПРАВНИ СУД
5 – У.6375/10 (2008)
18.11.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Живане Ђукановић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судијским помоћником Весном Оташевић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Ветеринарска комора Србије, Б., ..., кога заступа председник З. Р., а преко пуномоћника, адвоката З. М. и Т. М. из Б., Улица ..., против туженог Савета Комисије за заштиту конкуренције Републике Србије, ради поништаја решења број: ... од ... године, у предмету заштите конкуренције, у нејавној седници већа одржаној дана 18.11.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се **ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем, у поступку покренутом по службеној дужности утврђено је у ставу 1. диспозитива да је Одлука Управног одбора Ветеринарске коморе Србије под називом Ценовник минималних цена ветеринарских услуга са важношћу од ... године, забрањени споразум, односно акт који за циљ или последицу има или може имати битно спречавање, ограничавање или нарушавање конкуренције на релевантном тржишту пружања ветеринарских услуга на територији Републике Србије, ставом 2. диспозитива ништав је забрањени споразум – Одлука Управног одбора Ветеринарске коморе од ... године, ставом 3. диспозитива налаже се Ветеринарској комори Србије да на почетној ВЕБ страници Коморе постави обавештење да је Одлука Управног одбора

те Коморе од ... године – Ценовник минималних цена ветеринарских услуга са важењем од ... године забрањен и ништав споразум у смислу Закона о заштити конкуренције и налаже се Комори да достави доказ о извршењу налога из става 3. диспозитива тог решења у року од 7 дана од дана пријема решења, као и да се решење објављује у “Службеном гласнику РС”.

У тужби којом је покренуо управни спор тужилац преко пуномоћника указује да је поступак покренут по предлогу физичког лица коме тужилац оспорава активну легитимацију за покретање поступка, а ради се о Р. П. из Б., те да тужени орган није узео у обзир да се ветеринарска делатност обавља као делатност од општег интереса, па је чланом 4. став 3. Закона о заштити конкуренције прописано да се тај закон не примењује на предузећа, привредно друштво и предузетника који обављају делатност од општег интереса. Такође указује да Ценовник са минималним ценама услуга спречава да ту делатност врше некомпетентни ветеринари и даје само доњу границу цена што не спречава ветеринаре да имају веће цене од прописаних, те да ове цене штите све чланове Ветеринарске коморе и не наносе штету ниједном члану. Како сматра да је повређен закон на штету тужиоца, предлаже се да се тужба уважи, а оспорено решење као незаконито поништи.

У одговору на поднету тужбу тужени орган је остао при разлозима из оспореног решења и предложио да се тужба одбије као неоснована.

Тужилац је тужбу поднео Врховном суду Србије дана 15.12.2008. године под бројем У-8572/08, па како о истој није одлучено, то је 01.01.2010. године предмет преузет од стране Управног суда на одлучивање у складу са одредбом члана 77. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр.111/09) у вези члана 29. став 1. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судава (“Службени гласник РС” бр.116/08, 104/09).

По разматрању списка предмета, оцене навода тужбе и одговора на тужбу, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произилази да је тужилац ... године донео одлуку – Ценовник минималних цена ветеринарских услуга са

важношћу од ... године, којим је прописао минималне цене за све ветеринарске услуге на територији Републике Србије, а које обавезује све чланове те Коморе на примену.

Према одредби члана 37. Закона о ветеринарству (“Службени гласник РС” бр.91/05), прописано је да се ради заштите и унапређења стручности, очувања професионалне етике, подизања нивоа здравствене заштите животиња, као и заштите професионалних интереса доктора ветеринарске медицине, односно дипломираних ветеринара оснива Ветеринарска комора, као професионална организација са правима и обавезама утврђеним тим Законом и Статутом коморе. Послови Коморе набројани су у члану 38. наведеног Закона, међу којима је и да предлаже цене ветеринарских услуга.

Чланом 6. став 2. тачка 1. Статута Коморе од 11.11.2006. године, на који је дало сагласност Министарство пољопривреде, шумарство и водопривреде решењем број: ... од ... године, прописано је да је дужност чланова Коморе да спроводе све одлуке органа Коморе, статутарне одредбе, ценовнике, нормативе и стандарде, што је у супротности са одредбом члана 38. став 1. тачка 8. Закона о ветеринарству којом је прописано да Комора само предлаже цене ветеринарских услуга.

Код оваквог стања ствари, Управни суд налази да је одлука туженог органа правилна и на закону заснована, обзиром да из цитираних одредаба Закона и Статута Ветеринарске коморе Србије јасно произилази да је Ветеринарска комора Србије, у оквиру своје надлежности, у обавези да предлаже цене ветеринарских услуга, а не и да утврђује цене ветеринарских услуга, те да је одредба Статута Ветеринарске коморе у супротности са цитираном одредбом Закона којом је та обавеза прописана.

Ово са разлога, што је чланом 13. став 2. Дисциплинско-етичког правилника, који је донела Скупштина Ветеринарске коморе Србије на седници одржаној ... године, прописано да ветеринар има обавезу придржавања минималног Ценовника ветеринарских услуга усвојеном од стране Коморе, а чланом 15. наведеног Правилника прописано је да Етички комитет, као тело Коморе, одлучује и разматра о повредама Кодекса ветеринарске-етике и води дисциплинске поступке против својих чланова, где је у члану 18. Правилника прописано да је тежа повреда Кодекса непридржавање минималног ценовника ветеринарских услуга Коморе и јединственог ценовника ВСИ од стране ветеринара. Чланом 17. Правилника прописане су дисциплинске мере које

иду од опомене до одузимања лиценце у одређеном трајању или трајног одузимања лиценце ветеринару.

На основу цитираних одредаба јасно произилази да уколико се ветеринар не придржава усвојеног минималног ценовника ветеринарских услуга који је донет од стране Коморе, може бити дисциплински кажњен и може му бити одузета лиценца за обављање послова. Стога је правилан закључак туженог органа да одлука тужиоца – Ценовник минималних цена ветеринарских услуга са важношћу од ... године представља забрањен споразум, односно акт који за последицу има спречавање, ограничавање или нарушавање конкуренције на релевантном тржишту пружања ветеринарских услуга на територији Републике Србије из члана 7. Закона о заштити конкуренције (“Службени гласник РС” бр.79/05), који у ставу 1. прописује да акти који за циљ и последицу имају или могу имати битно спречавање, ограничавање или нарушавање конкуренције на релевантном тржишту у смислу овог Закона, јесу споразуми, уговори, поједине одредбе уговора, изричит или прећутни договори, усаглашене праксе, одлуке, удружења учесника на тржишту. Чланом 7. став 2. наведеног Закона прописано је да су нарочито забрањени споразуми којима се непосредно или посредно утврђују куповне или продајне цене или други услови трговине.

Како је, у конкретном случају, Ценовником минималних цена ветеринарских услуга очигледно утврђена цена ветеринарских услуга која обавезују све чланове Ветеринарске коморе Србије, јер у случају не придржавања сnose последице у смислу одредаба Дисциплинско-етичког правилника, то је правилно од стране туженог органа утврђено да је одлука тужиоца забрањени споразум, односно акт који за циљ или последицу има спречавање, ограничавање или нарушавање конкуренције, због чега су предложене мере као у ставу од 1. до 4. диспозитива тог решења.

Суд је оценио неоснованим навод тужбе да је поступак покренут на предлог физичког лица које није активно легитимисано за покретање поступка контроле од стране Комисије за заштиту конкуренције, те да исти не може довести до другачије одлуке суда у овом управном спору, обзиром да је оспорено решење донето по службеној дужности у смислу одредбе члана 56. став 1. Закона о заштити конкуренције, а на иницијативу физичког лица које је сматрало да је оваквим ценовником нарушено његово право као корисника ветеринарске услуге.

Правилан је закључак туженог органа да ни једном одредбом закона није прописано да ветеринарска делатност спада у делатности од општег интереса.

Како је чињенично стање у проведеном поступку правилно утврђено и правилно примењено материјално право, то разлоге туженог органа на којима је засновао своју одлуку као правилне ии потпуне прихвата и овај суд.

Са изнетог, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима (“Службени лист СРЈ” бр.46/96), а у вези члана 77. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр.111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 18.11.2010. године, 5 – У.6375/10 (2008)

Записничар
Весна Оташевић, с.р.

Председник већа-судија
Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић